

Müptela

– HayrettinYazcı · 19 Ocak 2010

Ne aşka evet dedim, ne edebildim veda ,
İklim iklim savrulur, özlemimiz havada !

Her daim sevdamızı, vururken katı gerçek ,
Birgün gelecek diye, öldüren bir gelecek !

Boynum kaç kez düşerken, omuzundan zamanın ,
Ebencet bekçisiyim, beklediğim tek anın...

Asla devredilemez, bu bir sevda nöbeti ,
Beklemekten farkı yok, kopacak kıyameti !

Tadından çoktan geçtik, zehrine müptelayız ,
Tek belleme sen bizi, tastamam bir alayız...

Gönül verdiklerimiz, çıkarken bir kalpazan ,
Bekledik çoğaldıkça, içimiz kaynar kazan !...

Çöktük ıssız vadiye, demliyoruz buharı ,
Yarım asırdan beri, bekliyoruz baharı...

Kaydına rastlamıştık, çok eski bir belgede ,
Beklediğimiz açmaz, ne güneşte,gölgede...

Yaprakları alevden, meyveleri umacı ,
Tek başına endemik, bu bir hayat ağacı .

Ateşi göre göre, oluyoruz pervane,
Deliriyor görmeyen, görenlerse divane...

Hepsini yele verdik, yok bir dikili taşım ,
Çıktığım dağdan bile, ağır gelirken başım !

Yola bile çıkmazsın, gerçeği azcık bilsen ,
Söyle benim sevdamı, nasıl çekeceksin sen ?